

# GAZETA KRAKOWSKA

Nr. 28.

W ŚRODĘ DWIA 6 KWIETNIA 1808

*Z Wiednia d. 30. Marca.*

J. C. K. Mość raczył rachunkowemu oficyaliście C. K. krajowej i centralnej buchalteryi, Fran. T. Hirsch z powodu nabytych zasług tak w czasie nieprzyjacielskiego wtargnięcia, jako też później będąc dyrektorem wydziału dobroczynności oświadczyć naysławniejszy swoje ukontentowanie przez pochwalny wyrok gubernium niższej Austryi.

Towarzystwo miłośników koncertów postanowiło d. 27 Marca przez resztę simy dawać dla zabawy publiczności w sali szkoły głównej koncerty. Zaszczyczone szacowną opi kę C. K. W. M. rszatką dworu, Xcia Trautmannsdorfa starało się zawsze dobierać naysławniejszych koncertów, ostatni stoli koncert jego zamienił się w radowie muzyczną uroczystość. Dnie bowiem było Haydna *Stworzenie Świata* przez Carpani na Włoski język wyłożone, i powożny jego autor Haydn przybył sam na słuchanie jego. Czułe było nasze jego przyjęcie; licznie zgromadzona wyższa szlachta, i widzowie powitali go okrzykami: "Niech żyje!", przy trąbach i kottach. Struka wykonana potem została i k naysławniejszy i zkontentowaniem wszystkich

słuchaczow.

Dzisiejsza gazeta dworska donosi pod artykułem z Turczesk, co następuje:

Dowodzący w obu Xięstwach Moldawii i Wołoszczyzny Roslyyskim woyskiem, Xzę Prozorowski, wydał pod d. 28 Lutego do wszystkich woysk rozkaz, aby w 10 dniach były do drogi gotowe. Nie zadługo potem powrócił z Peterzburga do woyska Jenerał porucznik Milloradowich i donosił, że 20,000 liczny korpus, stojący pod rozkazami Hetmana Platow pod Mobilowem, jest już w porządzeniu, iakoż woyska zaczęły się już za Dniester przeprować.

Woysko W. Wezyra znayduie się jeszcze zawsze w dawnym stanie; z Azyi jednak ciągną mu znaczne posiłki. Wydane niedawno surowe fermiany i wystąpi jako gubny Kapidi-baschowie wezwali nie tylko baszow, ale i wszystkich ajanow i dereb-jow bez wyjątku do oręża. Lubo nie ma polebieństwa, żeby na nowo rozpocząć się miały nieprzyjacielskie kroki, wszelako jeżeliby ten przypadek nastąpił, W. Sultan Mustafa ma sam stanąć na czele swiego woyska. Znaczna summapieniędzy miała także być wzią-

ta na potrzeby krain zskirbow, które od Muhameda II. zdobywcy Konstantynopola, składane były w serain, czego od niepamiętnych lat nie uczyniono.

Dotychczasowy Reisseffendy i pierwszy tłumacz Porty są z urzędow złożeni; pierwszego miejsce zastąpił Ghianib-effendy, dawniej podskarbi morški, a teraz tajny pisarz w kancelaryi W. Sultana.

Aly basza Bagdski kontent, że się na swoim urzędzie utwierdził, zdaie się zapomniać zupełnie o przyrzeczonem działaniu przeciw Webabikom.

Egipt zdaie się teraz przez podstęp i wytrwałość Kaimakana Mehmeda Aly i przez poczynione pojedyncze ugody, przez które najniespokojniejszych bejow do pokcin nakłonił, używać spokojności.

Z Paryża d. 14. Marca.

Pod przyzwotemii okreśnieniami przywrocena unas znou została dziedziczna szlachta. Oprócz Xiążąt, mieć będziemy hrabiów, baronów i kawalerow.

Dzisiejszy Monitor ogłosił o tem co następuje :

D. 11 b. m. o godzinie 2 po południu nadał się Arcykanclers państwa z rozkazu Cesarza do senatu, i powiedział następującą mowę :

" Mei Panowie! Statuty, które wam przynoszę, i które wam J. C. K. Mość postanowił udzielić, muszą nadać ruch i życie systematowi, który przez uchwały senatu pod d. 14 Sierpnia 1806 ustalony został. Publiczne mniemanie nie może być względem tego systemu obojętne; a jeżeliby zachodziła jeszcze nieśmiała wątpliwość, tedy odwołam się do doświadczenia wieków, i do powagi największego naszego prawnika, który był i utrzymywanie dziedzicznych godności uważał po

niekąd i jako istotnie należące do trwałości Monarchii.

" Dy stenkycy, które takowe urządzenie stanowi, stopnie, które oznaczają, przypominanie, które czyni, są żywiołem honoru, a ten jest oraz podporą, rządni do którego nas siła narodu w jego charakteru zwróciła. Potrzeba więc koniecznie było zapelnic tę lukę w politycznym naszym urządzeniu. Lecz wiecie, Mei Panowie, iż skutek urzędów, do których przywiązany jest los państwa, zależy od zbiegu okoliczności, z których mądrość prawodawcy korzyść powinna. Znajducie powody do zachęcenia, w gieniuszu i odnośney ważności ludu, na który m. śi swoje zwraca. Ustawy i urzadzienia mają podobnie jak rośliny wła swoją ziemię i pory roku, które im pozwalają głęboko się rozkorzeniac. Osobliwie też w Francyi można wszystkie sprężyny skutecznie naciążyć, które od miłości do chwwały prowadzą. W czasach obfitujących w cuda, potrzeba uświetnic dla innych czasow godło chwwały. Nigdy dy stenkycy, okrytych tu jest mowa, nie miały czystsiejszego źródła; tryntły tę służyć tylko będą na przyszłość dla zapewnienia publiczney wdzięczności tym, którzy przez usługi, przychylność do Monarchy i oyczyzny stali się ich godnemi.

" Europa, która świadkiem była politycznych naszych zaburzeń, dziwi sposoby gieniuszu, który ją do szczęśliwego końca doprowadził. Okryta jest naszymi terfeami, a szacunek swoy z ukontentowaniem rozciągnie do imion, którym przychylnosc wysokiego naszego Monarchy nadać zechce nową świetność. Wielkie przykłady włożą na przyszłe pokolenia wielkie obowiązki, a usiłowania, które ten dług potrzebnymi czyni, będą

trwałym źródłem chwwały i szczęścia dla Francyi.

Uwagi te skłoniły J. C. K. Mość, ażeby nie zwłoczył dłużej dobrodziejstw urzędzenia, w którym okazał całą szlachetność i wielkość duszy. Statuty, które wam przeczytane zostaną, zawierają w sobie skutki i rozwinienie postanowionej w uchwaile senatu zasady. Głównym zamiarem tej było nadać urzędzeniu, które stanowi użytek i trwałość; wysuszyć naokoło źródła śmierci, wyrwać przez Cesarские tytuły ostatnie korzenie drzewa, które ręka czasu obaliła, i które pod Monarchją równie wielkim przez światło, iako i sily, nie może więcey powstać.

Wszystko co tylko przewidzieć można było, jest przewidziane. Nowy porządek rzeczy nie stanowi żadney przegrady między obywatelami. Regularne stopniami postępowanie nie uwłoczy prawu, które wszystkich Francuzow czyni, równemi przed ustawą. Zawód zawsze zostnie otwarty dla cnot i użytecznych talentow; korzyści, które nowe urządzenie nadaie okazaniem już zasługom, nie zamyka nieznanem ieszcze do nich drogi, owszem czyni im nie zaprzeczone nadzieie i wzbudza emulacyą.

Honorowa legija nie mogła być od nowego (urządzenia) wyjęczną. Osobne rozrządzenia czynią ją pierwszym stopniem do nowej hierarchii. Tytuł, który utrzymała, iakkolwiek poważny był dawniey, zdaie się że nabrął nowej powagi. Będzie chwalebny dziedzictwem, które daieć z zasrością starać się będą rozszerzyć i sławnieyszem go ieszcze uczynić.

Senat uzna z uwielbieniem wielkie spoby, które pomazały podpory Dynastyi, którą cały świat poważył, a wszyscy Francuzi przez miłość są do niej przywiązani; uzna nadewszystko owe poruszające uczucia,

które niepewność przyszłości na zawsze uchylała, i chwałę Francyi, tak rzekłszy, z własną iey nieśmiertelnością łączą. „

Po tej mowie przeczytane zostały następujące dwa statuty:

#### Pierwszy Statut.

Napoleon, z Bożey łaski i przez konstytucyę Cesarz Francuzow, Król Włoski i Protektor ligi R. eńskiej, wszystkim terażniejszym i przyszłym pokoleniom nasze pozdrowienie. Stosownie do uchwały senatu pod d. 14 Sierpnia 1806 postanowiliśmy i rozporządzili, i stanowimy i rozp. orządzamy co następuje:

Art. I. Właściciele wielkich wład państwa używać mają tytułu Książąt i Jaśnie oświeconych.

2. Najstarsi synowie wielkich urzędnikow posiadać mogą prawnie tytuł Xcia państwa, jeżeli ich oyciec założy dla nich majorat czyniący 200,000 frankow rocznego dochodu.

Tytuł ten i majorat spadać ma na ich proste i prawe, naturalne lub przyswoione potomstwo od męzkiej do męzkiej linii prawem pierworodzeństwa.

3. W W. urzędnicy mogą dla najstarszego lub zaraz po nim idącego syna założyć majorat, do którego tytuł hrabi lub barona pod następującemi rozrządzeniami jest przywiązany.

4. Nasi ministrowie, senatorowie, radcy stanu dożywotni, prezydenci ciała prawodawczego i arcybiskupi mają używać tytułu hrabiow, i wydane im być mają na ten koniec patenty z wielką naszą pieczęcią.

5. Tytuł ten spada z tego, który go posiadał na proste i prawe, naturalne lub przyswoione potomstwo męzkiej linii prawem pierworodzeństwa, a po arcybiskupach na synowca, którego sobie wybiera, stawia-

- muszą się z nim przed Arcykancelerzem państwa w celu otrzymania naszego patentu i zachowania procz tego następujących warunków:
6. Tytułujący się powinien okazać w formie iaką później przepisujemy, 30 000 fr. czystego dochodu w takich dobrach, z iakich majątek zrobiony być może. Trzecia część tych dóbr dostateczną jest do dziedziczenia i odkazania w 4tym artykule wymienionego tytułu.
  7. Ustanowieni 4tym artykule tytularze mogą dla swego starszego syna lub zaraz po nim idącego założyć majątek, do którego pod niżej połączonymi warunkami przywiązany jest tytuł barona.
  8. Prezydenci wybiorczych naszych kolegiów po departamentach, pierwszy prezydent i jenerałny prokurator naszego królewskiego sądu, pierwszy prezydent i jenerałny prokurator naszej izby rachunków, pierwsi prezydenci i jenerałni prokuratorowie naszych apelacyjnych sądów, biskupi, prezydenci 37 dobrych miast naszych, które mają prawo znajdowania się na naszej koronacyi, mają do śmierci używać tytułu baronów, to jest: prezydenci, gdy przez 3 posiedzenia w kolegiach prezydowali; pierwsi prezydenci, jenerałni prokuratorowie i prezydenci miast, gdy 10 lat na urzędzie zostawali i tego z ukontentowaniem naszem dopełniali.
  9. Rozządzenia 5 i 6g artykulu rozciągają się mają do tych wszystkich, którzy do śmierci nosić będą tytuł baronów; z tem wszystkim obowiązani są okazać 15, 000 franków dochodu, z którego trzecia część przeznaczona jest na utrzymanie ich tytułu, i ta przechodzi na wszystkie głowy, przy których ten tytuł pozostał.
  10. Członki kolegiów wybiorczych po departamentach, które odbyły 3 posiedzenia i obowiązków swoich z ukontentowaniem naszem dopełnili, mogą się udać do Arcykaclerza i prosić, abyśmy raczyli im nadać tytuł barona, lecz tytuł ten nie może przechodzić na ich prawych, naturalnych lub przyswoionych potomków, jeżeli nie okażą 15,000 fr. rocznego dochodu, z którego trzecia część przywiązana jest do ich tytułu, z którym przechodzi na głowy, przy których pozostał.
  11. Członki honorowej legii, i ci, którzy na przyszłość otrzymają ten zaszczyt, nosić będą tytuł kawalerów.
  12. Tytuł ten przechodzi może na ich proste i prawe, naturalne lub przyswoione potomstwo od męskiej do męskiej linii prawem pierwородzeństwa, stawiwszy się u Arcykancelerza państwa dla otrzymania na ten koniec naszego patentu i okazawszy czystego dochodu najmniej 3000 franków.
  13. Zachowaliśmy nadć tytuły, które uznajemy za potrzebne, jenerałom, prefektom, miejskim i wojskowym urzędnikom i innym poddanym, którzy zasłużyli się do brze krajowi.
  14. Ci z naszych poddanych, którym udzieliśmy tytuły, nie mogą innych używać herbów, ani liberyi, iak tych, które są w naszym patencie kreacyi przepisane.
  15. Zakazujemy wszystkim naszym poddanym przywłaszczać sobie tytuły i zaszczyty, którychśmy im nie nadali, iako też urzędnikom cywilnym, pisarzom &c. one im przędawać, pod karami, iakie są ustawami przepisane, i które przeciw przestępującym ponowimy.

Działo się w Cesarzkim naszym pałacu

Tuileries d. 1 Marca 1808

Podp. *Napoleon.*

Drugi statut przepisuie reguły wzg lędem ust. nowienia maj ratow, ich obowiazki tak co do osob, iaku t z dobr.

Po przeczytaniu obu tych statutow wyznaczył sen t komisyją dla ułożenia adresu podziękowania do J. C. K. Mei. Ta składała się z Senatorow: Lacedede, M rzełka L fyre, Xela Gdańskiego, Kardynał. Fesch, Laplace i Morgé.

D. 13 udał się senat w całym składzie do J. C. K. Mei, który go śieszac na tronie przyjął. Lacedede złożył u podnóżka tronu adres podziękowania.

"Przez to wielkie urządzenie, postanowione jeszcze w roku 1806 wraz z powagą Cesarską przyłożyłś, Największezy Panie, (rzekł między innymi) pieczęć trwała ści na wszystkie urzadzienia, które lud Francuzki winien wys kiej W. C. K. Mei mądrości. — Powstała teraz nowe związki wierności, przychylności i niłości do oyczyzny, do Monarchy i jego dynastyi; zachodzić będzie większa zgoda między naszymi urzadzieniami i ligi Rómskiej lub z przywiązaniem z nimi ludami; panie rodziny na ich przodkow będzie świętzy; duch porządku i utrzymania będzie przez naturalny interes, to jest interes potomstwa u wierdzony; wszelkie ob wy powrotu i bierzeży feudalności zniknęły na zawsze. Połączenie wżnych tych wypadkow uzupełnia w istunkach i upięknia wozdobach niezmierny gmach towarzyski, na którego wierzchołku wznosi się świetny tron największego z Monarchow, &c. „

J. C. K. M śc odpowiedział, iż pochwała krak sen-tu, i ko też wyłuszczone wiego adresie zasady.

Ciągle mamy tu szypięknieyszą pogodę; cieplomierz okazuje co rano i do 2 stopni niżey lodu.

P. Goldsmith został teraz tłumaczem w sądzie zdobyczy morskich.

Xię Jnc Oideoburski znalaznie się teraz w Paryżu.

Z Bujony piszą, iż d. 16 Stycznia znalaznie się w tamtejszych i publicznych i prywatnych magazynach około 42,000 worow Fernabuckiey, Maragrafskiej i inney bawelny, która przstana być miała daley do Francyi.

Z Nancy donoszą pod d. 8 b. m. iż liczba znaydujących się tam jeszcze Pruskich jeńcow nie prze hodzi 1482 osob.

Jeneralny rządca Dacsen na wyspie Francukey postął do Francyi, do zwierzyńca w Malmaisen, małpę Orang-Outang, którą dostał z wyspy Borneo. Wiadomo, iż w Europie nie widziano żywey małpy tego gatunku, eprocz tey, którą Xię Oranii niegdys w Hadze posiadał.

*Dnia 15. Marca.*

Królowa Neapolitńska pojechała teraz do swego małzonka do Neapolu.

Lubo wszędzie czynione są wielkie przygotowania do wojny, pochojemy tu jednak sobie nowemi nadziejami pokoin. Utrzymują, iż ustłowania do o ktonienia Angli do pokoinu wcale jeszcze nie ustaly, owszem czynione zostły nowe w tey mierze przelożenia. Jakoż bawi tu jeszcze Austryacki poseł, Xię Starbembreg, a będący w Londynie Rosyjski ambassador, P. Alceus, jeszcze z Francyi do Roslyi nie wyjechał.

Cesarz poczynił różne rozporzadzienia, dżące do upięknienia Werselskiego pałacu.

Przedala tu teraz portret Doktora Gallia.

Przewieziona do Paryża małpa Orang-Outang jest, iak tuteysze pisma zapewniają

ptci żeńskiej, iakoż zachowuje wrodzoną tey ptci wstydlivość. Ma na sobie fartuszkową opaskę, a gdy kto do iey izby wchodzi, przybiera zaraz skromną postawę, zakrywa końcami opaski uda i nogi i sprawuje się iak dobrze wychowana dziewczyna. Jada zawsze przy stole z obyczaynością, lubi się bawić iak dziecko z serwetą, zakrywa nią twarz, a gdy ją odkryje wykrzykuje z radości. Lubi naybardziej marchew. Sypia na łożku z wełnianego postania. Z resztą postawa iey nie iest przyiemna, ale obyczaje skromne. Chodząca około niey kobieta, która z początku wielki do niey wstręt miała, przywiązała się teraz bardzo.

O wiernym studze i towarzyszu Cesarza, Rustanie, opowiadają tuteysze pisma co następuje: Gdy Napoleon stanął pewnego czasu u iednego bogatego Egipcyanina, usługiwał mu do stołu młody Mameluk szlachełney postawy. Piękna ięzo i otwarta twarz, pełne przystoiności postępowanie podobały się wodsowi, i Egipcyanina mu go darował. Rustan udał się z nowym swoim panem z ochotą do Francyi, nauczył się w krótcie Francuzkiego ięzyka, i posiada od tego czasu przez swoją godliwość i wierność zupełne zaufanie Monarchy. Matce swoiey, która żyje ięszcze w Alexandyi posłała czasami pieniądze i podarunki. Z całej iego postawy okazuje się szczerść i dobroć, okrągła iego i czerstwa twarz iest z wie ciadłem nieskażoney duszy.

Teraz gdy słoty deszcz z Brazylit, który przez 300 lat upłodniał Portugalią, a terazem mieszkańcow próżniakami uczynił, prze stał padać, następuje nowy porządek rzeczy. Portugalczykowie nie mają więcey pieniędzy dla zakupowania obcych natury i sztuki płodow; Anglicy nie mogą ich wina wywozić,

a zatem muszą się skłonić do pracy, robić iak inni poczciwi ludzie na kawałek chleba. Niektórzy, mający naturalny rozum, na którym Portugalczykom nie zbywa, pocaytują odmianę rządu za dobrodzieystwo. Mogą teraz wolno myśleć i mówić, inkwizycya nie ma żadney więcey władzy, i wkrótce porzucą niezliczone przesady, których z dzieciństwa nabrali.

Ze J. C. K. Mośe pojedzie do Hiszpanii niepodlega żadney wątpliwości; wszystkie przygotowania są do tego poczynione, ale nikt nie wie dnia wyjazdu.

Zastanowienia rzecz godna, iż w ten czas kiedy Hiszpańskie woyska idą do Szwecyi i wkrótce tam walczyć będą, dwa korpusy Francuzkie przechodzą przez Hiszpanią.

*Z Borgo d. 13 Lutego ( według dawnego kalendarza. )*

*Wypis z prywatnego listu.*

Dopiero pięć dni zostaiony pod rozkazami J.W. Jenerala Hrabiego Baxhewdea, przeszliśmy inż za Rubikon, ow kręty Kymes, który przedziela Finlandyą od Finlandyi, i piszę do WPana w odległości 70 wiorst od dotychczasowey granicy Rosyyskiej. Nie będzie to zapewne dziwną zdawać się rzeczą tym którzy przyzwyczaili się patrzeć w ostatnich czasach na nasze obrzymie kroki, i nieznaią położenia teraznieysz go i naszego miejsca; lecz temu kto zna wznoszące się ku niebu przykre granitowe skały, pomiędzy ktoremi ciasnymi drożkami zaledwo parokouncami sankami z niebezpieczeństwem przesmyczyć się można, kto zna ile trudności potrzeba do przeprowadzenia dział przez tak przepaściste drożyny, kto zna odwagę Szwedzkiego żołnierza i fortyfikacye, które przy każdej granitowey górze są poczynione, gęste iodłowe lasy, przez które zaledwo przeci-

nąć się można; kto wystawi sobie nadto, iż oprócz oporu wojskowego, wystawieni jesteśmy na przykre zimno, które od wkroczenia naszego w granice Szwedzkie ciągle jest między 13 i 21 stopniem, na padający gruby śnieg, który nam nie pozwala o kilka kroków nie rozpoznać, ten odda zupełną sprawiedliwość wytwórności, odwadze żołnierza Reillyskiego i roztropności ich walecznego wodza.

Dotychczas krótki na krótko opis naszych postępów: D. 9 b. m. gdy wojska wyruszywszy rano z swoich łóz, z których niektóre miały do 20 wiorst marszu, stanęły na granicy, przeszły za nią w kilku miejscach w jedynymże czasie, jako to przy Nyslot, Rot sola, Mamela, Jerkowikowsk i Aborfors, wzięty szturmem fortyfikacye Aborfors, zdobyły 4 działa, ścigały nieprzyjaciela aż za Lowisa, przeszło 15 wiorst w głąb kraju i w wieczór jeszcze poraziła go zuchnie przednia straż w kilku miejscach.

Jak tylko przednia straż opanowała miasto Lowisa, oddał magistrat w branie klucze od miasta naczelnemu generałowi. Mieszkańcy przyjęli nas z radością, i imie wysokiego naszego Monarchy słyszeć się dano w uszach każdego. Każdy gospodarz starał się w szczerym swoim domu za nadto cokolwiek licznych gości jak najlepiej przyjąć; spokojność i porządek tak mało były przerwane, iż nasz niuż, który dzień przeznaczony był na spoczynek dla wojska po tak wielkich trudach, znajdowaliśmy się na teatrze napętłionym najliczniejszym widzem z największą spokojnością.

D. 10. nasypane zaraz zostały z rozkazu czynnego naszego naczelnika baterye dla strzelania do twierdzy Schwarholm. D. 11 okolice aż do Forsby zostały od nieprzyjaciela oczyszczone. D. 12 natrafiliśmy przy

Forsby na zastawkę, przy którym mocno się nieprzyjaciel uzbroid; chcąc go stamtąd wyprzeć kosztowałoby było z obu stron wiele krwi. Dla oszczędzenia iey został nieprzyjaciel przez szczęście wykonany obrot z dwóch stron zaskoczony, zupełnie korzyści miejscowej pozbawiouy i razem z flancowiska swego wyparty. Po żywym odprze został z znaczną stratą powtornie pobity, i oprócz pobitych, zabrałszy w niewolę podpułkownika od regimentu strzelców Nordklopping, z officerow i kilku żołnierzy. Nieprzyjaciel był potem aż do Borgo odparty, skąd go znowu przednia straż nasza wyparła i przedmieścia opanowała.

Dziś, gdy nieprzyjaciel cofnął się śpieszno przeszły nocy ku Helsingfors, zajęty nasze wojska to miasto; tu doświadczyliśmy podobnego przyjęcia jak w Lowisa, tylko w większej liczbie jako w ludniejszym mieście: wyższe duchowieństwo, na którego czele znajdował się biskup Finlandzki, przyozdobiony orderem północny gwiazdy, iako też wyżsi krajowi urzędnicy wyszli na przeciw naczelnemu generałowi. Stanąwszy tu, posiadaliśmy w równoległej linii od Friedrichsham aż do Nyslot, gdyż różne kolony utrzymując z sobą komunikacyą, postępowały coraz dalej w jednakowym kierunku, całą linią od Berro aż do okolicy Tawasthus. Przyrzecz W Pan, iż w 5 dniach nie mało dokazaliśmy. Pojutrze ruszamy dalej; i jeżeli powodzenie naszego ciężego podlegacby mogło iakowey wątpliwości, to chyba ta była, czyli wierni go jesteśmy iedy nie niespracowany gerliwość i wielkiemu światłu męznego naszego wodza, lub czyli iego sława jako wojownika i iako przywrociciela obywatelskiego porządku, i powszechney spokojności w War-

szawie roku 1795 przyłożyła się do pozyskania nam serc i zaufania zwyciężonych.

*Z Rygi d. 9. Marca.*

Mowią, iż Najjaśniejszy Imperator uda się do wojska do Finlandyi.

Bieg wexlow poskoszył tu o 2 od sta, lecz nie zdaje się żeby długo trwał, ponieważ zaayduje się wiele kupujących wexle.

*Z Pruss zachodnich d. 10. Marca.*

Do Pławy i Memlu poszło z Królewca wiele artyleryi, gdyż brzegi Pruskie morza Bałtyckiego mają bydź dostatecznie działami osadzone.

Politanowione teraz zostało, iż dla polepszenia stanu skarbu w terażniejszem położeniu kratu czynione bydź mają odtrącania od pensy urzędnikow stanu od 1go Kwietnia aż do ostatniego Czerwca r. b. Kto bierze pensyi 300 talarow zapłaci 4 od sta, i t. d. Kto 1000 tal. 10 $\frac{1}{2}$  od sta i tak postępując dalej aż do 50 od sta, co jest największem odtrąceniem.

*Z Neapolu d. 4. Marca.*

Do Tarentu (nał południowym brzegiem Królestwa Neapolitańskiego) przybyła Rosyjska eskadra z 6 czyli 7 wojennych okrętow złożona, która złączy się zapewne z połączonem flottami Roszefortską i Tulońską. Te zayduwać się już mają, iak zspewniają, na Włoskich wodach w liczbie 26 żiglow, w celu wylądowania do Sycylii. Oczekujemy więc co chwila ważnych doniesień.

Na początku Marca cieszyliśmy się podług zwyczaju wyprzysmiatayszą wiosną i natura okazała się w największej swojej piękności; lecz od 3 dni zdaje się, iż iestemy do Laplandyi lub do Syberyi przeniesionemi. Śnieg wędł na 6 i 7 stóp, zimno iest nie dowytrzymania, przez co odechciano się wszystkim kornawatowych zabaw.

Minister policyi Salicetti i jego córka powrecili do zdrowia, ale sprawcow chci-

ych wysadzić na powietrze prochem pałacu tego, dotąd pomimo najwyższego dochodzenia nie odkryto.

*Dnia 6. Marca.*

Dotąd nadaremnie oczekiwaliśmy na przybycie tu Tulońskiej flotty; lecz w teyże chwili rozchodzi się pogłoska, iż pokazała się przed twierdzą Gieta. W krotce więc spodziewać się należy, iż przybędzie do naszego portu. Czasami tylko pokazują się przed wyspą Ischia poledyncze Angielskie okręty, spodziewać się zatem nie można, aby Anglicy wielkie sily mieli przed M. Słyną.

*Z Lubeki d. 9. Marca.*

Głócie nasi, Francuzi, opuścili nas i udali się do Danii. Z wszystkich stron wznowi się burza przeciw Królowi Szwedzkiemu, który drogo podobno przyptaci za sprzyianie Anglii.

Wczoray zawiął tu statek z Rowlu, a w krotce oczekujemy ich stamtąd i z Rygi więcej. Na Bałtyckim morzu nie ma żadnego Angielskiego okrętu, i z tego wyselają także stąd towary nato morze.

*Z Frankfortu d. 19. Marca.*

Część legii Polskiej przybyła wczoray donaszego miasta zgłównym sztabem; reszta oczekiwana iest dziś. Mowią, że ta legia idzie do Portugalii,

Zwodzi Westfalscy otworzyli znaczną pożyczkę dla swego Monarchy.

List z Hamburga pod d. 12 Marca donosi, że z Karlskrony wypłynąć miała Szwedzka eskadra, która krąży po Bałtyckim morzu. Przygotowania lądowe w tem królestwie nie zdają się tak bydź wielkie, iak morskie.

Xiążę Jme Prymas przybył tu dziś z Aszaffenburga. Rad się którą czuj mieszkanicy z oglądania Kochanego Xcia, którego dawno nie widzieli, iest uie do opisanja.



## GAZETY KRAKOWSKIE

W ŚRODĘ DNIA 6 KWIEŃNIA 1808

*Z Waladolidy d. 1 Marca.*

Przez gońca z Madrytu nadeszła tu wiadomość, iż nasz Monarcha Karol IV. i Napoleon Wielki wkrótce zjadą się do naszego miasta, do czego czynią już potrzebne przygotowania.

*Od granic Danii d. 5. Marca.*

Wiadomości z północy będą wkrótce interesującami. Francuzi i Hiszpanie dążą spiesznym marszem do Kopenhagi, gdzie przyłączy się do nich 30,000 Duńczyków rozłożonych na wyspie Zelandyi.

Dania poniesła, jak wiadomo, w dawnych czasach wiele szkody od Szwecyi. Wojowniczy Król, Karol dziesiąty, powracając z Polski wtargnął nagle w zimie 1658 roku przez zamrzniętą młży i wielki Bate nagle do Zelandyi, i przymusił Fryderyka trzeciego do odstąpienia mu przez pokoy w Rotschilden prowincyi Schonon, Blekingen, Halland i Bohuslan. Wyspę nawet Bornholm, i prowincyę Dorntheim w Norwegii przywłaszczył sobie niepomysłowemu zwycięzca, lecz te prowincye powrocone zostały Dani.

*Z Sztokolmu d. 14. Marca.*

Onegdy Duński poseł, Hebia Melcke, miał prywatną audyencyę u Króla, a dziś

miał oddać oświadczenie swóiego dworu przeciw Królowi Szwedzkiewu.

Podług doniesień z Gothenburga nie nadeszło tam już 8 poczt z Anglii.

Ponieważ rząd nie oznaymił żadnych wiadomości z Finlandyi, wnosi zatem publiczność, iż rzeczy tam nie najlepiej idą, i sądzi będące tam woyska za zginięne.

Jenerał Cederström pojechał do Schonon i będzie tam pod Marszałkiem Toll dowodził.

Rosyjski poseł przy naszym rządzie ciągle jest w więzieniu trzymany.

*Z Kopenhagi d. 19. Marca.*

Przybywszy do zamku Friedrichsberg w czwartek Xę Ponteco vó, był też jutrz w Królewskim powozie do nowego Króla Jęci na obiad przywieziony; przy wyślijaniu był od wszystkich dworzan i całej jętralnósci Duńkiey powitany. U Króla obiadowali razem z nim Król w czowie Chrystyn Fryderyk i Ferdynand, równie jak Xę Fryderyk Hoffński. Onegdy wszyscy przytomni tu jenerałowie, officowiesze biali i odgwardyi udali się do Friedrichsbergu dla oddania uszanowania Xciu Ponteco vó.

Z mnoż okrucinie nam tu ciągle dobieżają, a wiatr tak wielki wiecie, że nawet przez

Belt przeprowić się nie można.

Przybyli tu z Norwegii podróżni twierdzą, że w Malmoe i Landskronie pracują z największym pośpiechem nad wydobyciem z pomiędzy lodu armatnych łodzi i wysunięcia ich na otwarte morze.

Posel nasz, Hrabia Moltke, w krótkce tu jest na powrot z Sztokolmu oczekiwany.

W tych dniach przybyło tu kilkanaście statków żyzbożem, i jeden Szwedzki z śledziami.

*Z Hamburga d. 12. Marca.*

Jedna z tutejszych gazet donosi: — Po dług listów z Bordeaux przybyła tam małżonka Jenerała Moreaux. Nie może się uspokoić względem straty swiego dziecięcia i matki, które prawie w iednym czasie utraciła; pierwsze w Ameryce, drugą w Francyi. Na wiadomość o śmierci matki opuściła w Listopadzie Nowyiorck, gdzie iey małżonek bawi, i po wielu burzach i przykrościach, które wytrzymała, zawinęta nakoniec do Bordeaux. Gdy weszła na Garonę, wystawiona była na okropny widok, patrząc iak ieden okręt się zatopił.

*Z Rzymu d. 6. Marca.*

Wszyscy kardynałowie, prałaci, &c. którzy rodem są z Neapolitańskiego królestwa, iako to Kardynałowie Caracciolo, Pignatelli, Saluzzo, i dwaj Ruffo, wyiechali stąd do

Neapolu. Z ieh przykładem wycieżdżają także inni kardynałowie i prałaci, rodem z innych krajow katolickich w Rzymie dotąd mieszkający, każdy do swej oyczyzny.

Naczelný jenerał Francuzki Miollis dał wostatni wtorek wielki bal w pałacu Doria, w którym mieszka, na który zaproszone były proca Francuzkiey jenerałości i officerow naysznakomitsze familie Rzymskie i sąsiedzka szlachta.

Z rozkazu wspomnionego jenerała wojsko Rzymskie przyłączone zostało do wojska Francuzkiego, nosi iednak ieszcze muadur i kokardy Papiiezkie.

Dia zachowania tem lepiej dobrego porządku zamknięte zostały dwie bramy, które mniey są potrzebnymi. Z resztą mały tu zupełną spokojność.

CENA ŻYŻOŻ

Na targu w Krakowie d. 4 i 5 Kwietnia 1808.	
Korzec Pszenicy	— zł. pol. 54 do 58.
— Żyta	— — — — — 51 — 54.
— Jęczmienia	— — — — — 40 — 48.
— Owsa	— — — — — 26 — 28.
— Grochu	— — — — — 63 — 76.
— Kafzy iaglancy	— — — — — 92 — 100.

*W Wiedniu d. 21. Marca.*

Meca wynofzająca pół korca nalezego:	
— Pszenicy	— zł. pol. 24 do 30.
— Żyta	— — — — — 16 — 19.
— Jęczmienia	— — — — — 16 — 18.
— Owsa	— — — — — 13 — 15.

D O N I E S I E N I A.

Na żądanie niektórych JW W. WW. Jchność Panow obywatelow szlachty, którzy mają dobra s woie iedne do sprzedania, drugie do zadzierżawienia, takowych dóbr interes tak do sprzedaży, iako i do zadzierżawienia powierzyli W. Józefowi Przyborowskiemu, bywшему subdelegatowi Grolzkient Karkowskemu, a zateu uwiadonia się, iż któby sobie życzył z obywatelstwa n thycia dziedzictwem lub zadzierżawienia iakowych dóbr ma się ulac do tegoż W. Przyborowskiego w kolegiu n S. Barbary pod Nrem 59 mieszkającego, u którego zupełnie każdy zainformuje się z okazaniem stanu dóbr tak na sprzedaż, iako też i na dzierzawę.

Z rozkazu W. sokiego C. K. Sądu Szlacheckiego Krakowskiego dnia 22 Marca r. b. 1808 pod Nrm. 3757 wypadłego pozostałe rózne rzeczy i sprzęty po niegdys JW W. Joze-

fie i Felicysannie z Potuchowskich Walewskich przez publiczną licytacją d. 8 Kwietnia i następných dni z rana o godzinie 9, po południu od 3ciej do 6tej w kamienicy tychże J.W.W. Walewskich na ulicy Mikotajskiej pod Nr. 633 będącej, za gotowe pieniądze sprzedane zostaną. — Przy teyże licytacji wina w butelkach różne do keg innego n. l. żące za gotowe pieniądze sprzedane zostaną. Zyczący sobie co nabydź, racza w zwyż wyrażonym miejscu znajdować się. *Dominik Raczyński, Komornik Sądowy Krakowski.*

W kraju R. Słyyskim, gubernii Podolskiej, powiecie Sotyczowskim, mieście Mien-dzyborzu dziedzicznym J.O. Xcía Adama Czartoryskiego, Feldmarszałka w woysku Cesa-rza Austryackiego zmarł na dniu 26 nowego, a 14 starego kalendarza miesiąca 7bris 1807. J.Pan Bonawentura Dobrzański Felczer, lat około 42ch lub 45 mieć mogący. — Ciężko będąc słaby i z g. n. swoy bliski przezuwając, opowiadał przytomnym przyaciółom, że był ro-dem z Wielkiej Polski z pod Piotrkowa, w którey okolicy we wśr Zalesach, czy Zaleskach przemieszkiwać mieli jego rodzice Michał i Anna z Leśniewiczow Dobrzańscy; miał siostr dwie, czyli też trzy, z których starsza na imie Maryanna miała bydź J.Panu Dobrowolskie-mu zaślubiona. Co się zaś stało z innymi nie wiedział oddalwszy się w bardzo młodym wieku z domu rodziców. Nałży mniemas, że w młodym wieku miał podlegać Angiel-skiej chorobie, gdyż był ułomny i kulat przy krzywości nóg. W 15 lub 18ym roku wieku przybywszy do Lwowa dla wspomnionych defektow udał się do Siostr Mił siernych szpitalu, leżył się tam przez lat kilka i nabrał chęć uczenia się Cerulictwa, po ukończonych naukach i examinach przeniósł się do Międzyborza, gdzie z razu służył w skarbie, później się oddał ze służby, ale do śmierci w mieście wspomnionym przemieszkiwał. — Patenta jego Chirurgiczne są wydane we Lwowie na imie Bonawentury Dobrzańskiego, którym imie-niem on przez lat kilka we Lwowie i później w Międzyborzu podpisywał się, później zaś zaczął na podpisach używać imienia Jozefa, i tak na testamentie i wywodzie szlacheckim podpisał się. — Wspomniane pisma znajdują się w rekach W. Podkomorzycy Obrębskiego Exekutora testamentu we wsi Łysanowach, blisko Międzyborza mieszkającego. — Zawiado-żoną się zatym sukcesorowie wspomnionego J.Pana Bonawentury Dobrzańskiego, aby opa-dniwszy się do wódami legalnemi prawa ich do wspomnioney sukcesyi wyjaśniającemi udali się do W. Ex-kutora testamentu po odebranie znaczney w kapitałach pozostatości. Inaczej zżyby zgłosić się zaniebali do lat dziesięciu substancyą tą znaczną z weli zmarłego inaczej tę rozrządzi, i sami s bie sukcesorowie utratę oney przypisać będą musieli. — Opisało się z umysłu wszystko ob zerney, aby ostarwić legitymowanie prawym sukcesorom.  
Datt. w Międzyborzu dnia 1 Decembra 1807 roku.

Ninieyszym dla osadzenia zawakowanego kassiera mieyskiego w Jarosławiu mieysca z pensyą roczną 200 ryb. złączonego wywisnie się konkurs do d. 15 Kwietnia r. b. z tym de-datkem, iż kom etenci zaświ dcznem moralności i umiejętności rachunkow, opatrzeni, jako też w stanie złożenia kaucyi 600 ryb. będący przed upłynieniem wspomnionego terminu prze-by sse do urzędu cyrkularneg. Przemyślskiego podawac mają.

W Krakowie dnia 20 Marca 1808.

Dla osadzenia wakującego w Białej w Myślenickim Cyrkule syndyka mieysca z pensyą wypisuje się na nowo konkurs aż do ostatniego Kwietnia r. b. w którym terminie kon-kurenci przeby swe paeperającemi zaświadczeniami op trzone do Myślenickiego urzędu cyr-kularnego podawac mają. W Krakowie d. 20 Marca 1808.

Per Cas. R. Forum Nob. Tarnov. omnibus & singulis vigore praeaeatis Edicti notum re-ditur Rudm Razmundum Nowakowski ordinis Praedicatorum Presbiterum. Cooperatorum Ec-clesiae Parochialis Neo Sandecensis, ex Galicia Orientali oriendam, die 17 Februarii 1806, ab

intestato fati cessisse cum tamen hærides ejusdem tan de nominibus, quam de domiciliis sint ignoti, proinde iisdem significatur, quatenus legitimum in sese de gradu consanguinitatis, declarationem de aduenda hæreditate intra annum unum & 6 septimanis horum eo certius exhibeant, quo secus lapso termino legali hæreditas hæc Fisco R. extrad retur.

Tarnowizæ die 28 Januarii 1807.

191 Nro.

Na dniu 16 Maja t. r. odprawiæ siæ bedzie w urzêdnie tutejszym powtorna licytacya sprzedazy domow od Nram 116 i 133 na Kazimierzu w zydowskiej ulicy lezacych do konwentu Bozêgo Ciata narzacz ch. Præ un fisci i st domu Nr. 116 2200 ryñ. Nr. 133 1353 ryñ. Dot. g. kupna Zydzi i Chrescianie nie wypuszczeni będa.

W Krakowie dnia 20 Marca 1808.

C. K. Sady Szlacheckie Krakowskie Galicyi zachodniej wzywaja tym Elyktem Pania Katarzyny Zipslsta, ktorey miejsce mieszkania jest niewiadome: zeby siæ w przeciaгу lat sob i niediel 8 do sukcesyji po s. p. Antonie z Sunkow Wiczo kowski stolt ze ley rozdzoney pozostaley, a na niy spadzley zgt siæ; inaczey bowiem dziedzic two pozostale w dozorce i zarzadzaniu Sady poty zolt wac bedzie, az ona za zmarla bedzie mogla bydz ogloszona. W Krakowie d. 27 Stycznia 1808.

Jozef de Nikornowicz.

Kannamiller.

Scherauz.

Z Rady C. K. Sadow Szlacheckich Krak. Galicyi Zachod.

Jendrzewowicz.

Na dniu 27 Kwietnia t. r. odprawiæ siæ bedzie w urzêdnie Cyrcularnym Krakowskim licytacya roznych sprzetow kościelnych, jako to, ostarzy, ornato w, &c. takze kolku kielichow w srebrnych. Duchowni lub swieccy chcacy takowych rzeczy nsbydz, na wspomniany termin i miejsce zapraszaja siæ. Zydzi od kupna sa ekskludowni.

W Krakowie dnia 20 Marca 1808.

Poniewaz dla niewiadomosci st tego mieszkania Jmc Pana Antoniego Zebrowskiego jeometry prowincjonalnego sadowego Galicyi Zachodniej, komislye graniczo sadowe, czestokroc zwlokę cieriec mogaj: przeto niiezyszem obwieszczeniem uwiadomia siæ W. W. komornikow F. um Krakowskiego: iz rzeczony Pan Anto i Zebrowski jeometra mieszka ciagle w Krakowie na ulicy Stolskiej pod Nram 66: — Aby cz W. W. Komornicy raczyli swe l. notescenscwa, czyli uwiadomienia sadowe wzmielow nemu jeometrze, czyli to poczta, czyli przez umyslow h przesylic w miejsce wzwyz wymione.

W Krakowi dnia 26 Marca 1808 roku.

Podaje siæ do publiczney wiadomosci iz w miescie Michowie w Cirkule Krakowskim lezacy, dom w rynku pod Nram 6ty n. s. w. wany, mur wany, iest do spz dany z sześciu wygodnymi pokojami, między które ni iest sala obszerna i jeden pokoy sklepiony, takze sklep do kupiectwa zlatny, i drugim mnieyszym do schowania, kuchnia, gorelnia murowan., styna, chlewami i wozownia optrzon. W tamz sanyu domu znadzie siæ piwnie duzych murewanych se sc. lach siodmy, w które ch wina awlepiaj zakonserw wabydz mogaj, gtyz zidney wilgoci w nich nie ma. — Tenze dom i z wozownia i ayf n. a. m. talniey na ankrach zel z ych iest w murowan i zabezpieczony. — Kt by sobie zyczyl wspomnionego domu, mze siæ zglofic do poffllra do wsi Kamionki, o mię od tegoż m. a. Ra l. zacy, a tam zupełnie o cenę i ug. dz. edowiedziec siæ m. zc.

Dat. w Michowie dnia 1go Marca 1808.

(Frzy dzisiejszey gazecie znajduje siæ zgt Dodatek.)